

दानियेलाचे पुस्तक - एकशे एकाहत्तरावे

भूराजकीय बुद्धिबळ: व्हॅटिकन, साम्यवाद आणि जागतिक प्रभुत्वाच्या शोधातील प्रयत्न

Jeff Pippenger

2024-04-01

The Keys of This Blood: The Struggle for World Dominion Between Pope John Paul II, Mikhail Gorbachev, and the Capitalist West हे पुस्तक मलाची मार्टिन यांनी लिहिले असून, ते प्रथम 1990 मध्ये प्रकाशित झाले. मार्टिन यांनी विसाव्या शतकाच्या उत्तरार्धातील जागतिक राजकारण व कूटनीतीमध्ये परिवर्तन घडवून आणणारी व्यक्ती म्हणून पोप जॉन पॉल दुसरे यांची भूमिका तपासून पाहिली आहे. ते पूर्व युरोपमधील साम्यवादाच्या पतनात पोप यांच्या भूमिकेची चर्चा करतात. हे पुस्तक 1989 मध्ये, शेवटच्या काळी, दानियेल अकरा यातील चाळीसाव्या वचनाच्या पूर्णतेस कारणीभूत ठरलेल्या घडामोडींचे कॅथलिक दृष्टिकोनातून चित्रण करते.

मार्टिन मिखाईल गोर्बाचेव्ह यांच्या नेतृत्वाखालील सोव्हिएत युनियनच्या अंतर्गत गतीमानतेचे विश्लेषण करतो, विशेषतः गोर्बाचेव्ह यांच्या “ग्लासोस्त्व” (मोकळेपणा) आणि “पेरेस्त्रोइका” (पुनर्रचना) या धोरणांवर लक्ष केंद्रित करून. तो सोव्हिएत युनियनसमोरील आव्हानांची आणि कम्युनिस्ट व्यवस्थेचे सुधार करण्यासाठी गोर्बाचेव्ह यांनी केलेल्या प्रयत्नांची चर्चा करतो. तो सोव्हिएत युनियन (दक्षिणेचा राजा—अजगर), कॅथलिक चर्च (उत्तरेचा राजा—श्वापद), आणि ज्याला तो भांडवलशाही पाश्चिमात्य जग म्हणतो (उत्तरेच्या राजाच्या प्रतिनिधी सैन्य—खोटा संदेष्टा) यांच्यामधील भूराजकीय तणाव आणि सत्तासंघर्ष यांचा शोध घेतो. शीतयुद्धाच्या काळाचे वैशिष्ट्य ठरलेले वैचारिक संघर्ष, हेरगिरी, आणि गुप्त कारवाया यांची तो चर्चा करतो, तसेच जगाच्या भविष्याला आकार देण्यासाठी विविध घटकांनी केलेल्या प्रयत्नांचे परीक्षण करतो.

मार्टिन जागतिक राजकारण आणि राजनय यांमध्ये कॅथलिक धर्माचे एक प्रभावी सामर्थ्य म्हणून असलेले महत्त्व अधोरेखित करतो. त्याचा युक्तिवाद असा आहे की, पोप जॉन पॉल दुसरे यांच्या नेतृत्वाखालील कॅथलिक चर्चने या कालखंडात इतिहासाच्या प्रवाहाला आकार देण्यात आणि शीतयुद्धाच्या निकालावर प्रभाव टाकण्यात अत्यंत निर्णायक भूमिका बजावली. तो जॉन पॉल यांच्या प्रभावाला पोर्तुगालमधील फातिमा येथे घडलेल्या मरियन दर्शने यांच्या संदर्भात ठेवतो, आणि जागतिक घटनांवर फातिमाचा प्रभाव तसेच इतिहासाच्या प्रवाहाला आकार देण्यात कॅथलिक चर्चची भूमिका ओळखतो. मार्टिन असे सूचित करतो की, फातिमातील घटनांमध्ये विशेषतः शीतयुद्धाच्या कालखंडाच्या संदर्भात, लक्षणीय भविष्यसूचक आणि भू-राजकीय परिणामार्थ दडलेले आहेत.

मार्टिन १९१७ मध्ये फातिमामध्ये तीन लहान मॅढपाळ मुलांना कथितरीत्या पवित्र कुमारी मरियमकडून प्रकट करण्यात आलेल्या फातिमाच्या तीन गुपितांचा शोध घेतो. तो असे सुचवितो की तिसरे गुपित, जे प्रारंभी व्हॅटिकनने गुप्त ठेवले होते आणि केवळ २००० मध्येच उघड करण्यात आले, त्यात कॅथलिक चर्चच्या आणि जगाच्या भविष्याविषयी प्रलयकालीन इशारे समाविष्ट होते. मार्टिनचा युक्तिवाद असा आहे की फातिमामधील घटना, ज्यात दर्शने आणि पवित्र कुमारी मरियमने दिलेले संदेश यांचा समावेश होतो, शीतयुद्धाच्या काळात जागतिक राजकारणावर तसेच साम्यवाद आणि भांडवलशाही यांमधील संघर्षावर महत्त्वपूर्ण परिणाम करणाऱ्या ठरल्या.

मार्टिन फातिमाच्या भविष्यवाण्यांच्या परिपूर्तीत पोप जॉन पॉल दुसरे यांची भूमिका एक महत्त्वपूर्ण व्यक्ती म्हणून अधोरेखित करतात. ते असे सूचित करतात की जॉन पॉल दुसरे यांनी स्वतःकडे फातिमाच्या तिसऱ्या गुपितात उल्लेखिलेल्या “पांढऱ्या वस्त्रांतील बिशप” म्हणून पाहिले आणि त्यांनी आपल्या पोपपदाकडे दुष्टतेच्या शक्तींना सामोरे जाण्याचे तसेच कॅथलिक चर्चमध्ये आणि व्यापक समाजात आध्यात्मिक नूतनीकरण प्रोत्साहित करण्याचे एक ध्येय म्हणून पाहिले.

मार्टिन असे सुचवितो की फातिमाचे संदेश आत्मिक युद्धाचे महत्त्व आणि कॅथलिक चर्चने चर्चच्या आत व बाहेर दोन्ही ठिकाणी असलेल्या दुष्ट शक्तींना सामोरे जाण्याची आवश्यकता यांवर भर देत होते. तो असा युक्तिवाद करतो की फातिमामधील घटनांनी आधुनिक जगात मानवजातीसमोर उभ्या असलेल्या आव्हानांना समजून घेण्यासाठी आणि त्यांना प्रतिसाद देण्यासाठी एक आत्मिक व नैतिक चौकट प्रदान केली. फातिमाचे संदेश हा सैतानाचा संदेश दर्शवितात, जो कॅथलिक धर्माला सैतानाला ख्रिस्त म्हणून स्वीकारण्यास प्रवृत्त करतो, जेव्हा तो लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी ख्रिस्ताचे “रूप धारण” करतो.

“पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना फसविण्यासाठी सैतान अद्भुत चिन्हे व चमत्कार करील. आत्मवाद मृतांच्या स्वरूपाचे सोंग आणून आपले कार्य करील. जे धार्मिक समुदाय देवाच्या इशाऱ्याच्या संदेशांकडे कान देण्यास नकार देतील, ते प्रबळ भ्रमाखाली येतील आणि संतांचा छळ करण्यासाठी नागरी सत्तेशी एकरूप होतील. प्रोटेस्टंट मंडळ्या देवाच्या आज्ञा पाळणाऱ्या लोकांचा छळ करण्यात पोपसत्तेशी एकत्र येतील. हीच ती सत्ता आहे जी छळाच्या महान व्यवस्थेची रचना करते, जी मनुष्यांच्या अंतःकरणांवर आध्यात्मिक अत्याचार चालविल.”

“‘त्याला कोकरासारखी दोन शिंगे होती, आणि तो अजगराप्रमाणे बोलत होता.’ देवाच्या कोकऱ्याचे अनुयायी असल्याचा दावा करित असतानाही, मनुष्य अजगराच्या आत्म्याने परिपूर्ण होतात. ते स्वतःला नम्र व विनयी असल्याचे जाहीर करतात; परंतु ते सैतानाच्या आत्म्याने बोलतात व कायदे करतात, आणि आपल्या कृत्यांद्वारे ते जे असल्याचा दावा करतात त्याच्या अगदी विरुद्ध आहेत हे दाखवून देतात. ही कोकरासारखी सत्ता देवाच्या आज्ञा पाळणाऱ्यांविरुद्ध आणि येशू ख्रिस्ताची साक्ष बाळगणाऱ्यांविरुद्ध युद्ध करण्यासाठी अजगराशी एकरूप होते. आणि सैतान प्रोटेस्टंट व पापिस्ट यांच्याशी एकत्र येतो, त्यांच्यासह या जगाचा देव म्हणून कार्य करित, मनुष्यांना जणू ते त्याच्या राज्याचे प्रजाजन आहेत अशा प्रकारे आज्ञा देतो, जेणेकरून त्याच्या इच्छेनुसार त्यांना हाताळता, शासित करता आणि नियंत्रित करता येईल.”

“जर मनुष्य देवाच्या आज्ञांना पायदळी तुडविण्यास संमती देत नसतील, तर अजगराचा आत्मा प्रकट होतो. त्यांना कैद केले जाते, परिषदांसमोर उभे केले जाते, आणि दंड ठोठावला जातो. ‘तो लहान व मोठे, श्रीमंत व गरीब, स्वतंत्र व दास, सर्वांना त्यांच्या उजव्या हातावर किंवा त्यांच्या कपाळावर एक चिन्ह घेण्यास लावतो’ [Revelation 13:16]. ‘आणि त्याला पशूच्या प्रतिमेला प्राण देण्याचा अधिकार दिला गेला, जेणेकरून पशूची प्रतिमा बोलेल, आणि जे कोणी पशूच्या प्रतिमेची उपासना करणार नाहीत, त्यांना ठार मारले जावे असे करविल’ [verse 15]. अशा प्रकारे सैतान यहोवाच्या अधिकारांचे अपहरण करतो. पापाचा मनुष्य देवाच्या आसनावर बसतो, स्वतःला देव असल्याचे जाहीर करतो, आणि देवाहून वरचढपणे वागतो.” Manuscript Releases, volume 14, 162.

प्रतिख्रिस्त हा रोमच्या पोपाचा आणि सैतानाचाही प्रतीक आहे, कारण रोमचा पोप हा सैतानाचा पृथ्वीवरील प्रतिनिधी आहे. “अशा प्रकारे सैतान यहोवाच्या अधिकारविशेषांचे अपहरण करतो. पापाचा मनुष्य देवाच्या आसनावर बसतो, स्वतःला देव असल्याचे जाहीर करतो, आणि देवापेक्षाही वरचढपणे वागतो.” सैतानाचा हेतू असा आहे की, जेव्हा तो जगावर ताबा मिळवेल, तेव्हा तो त्यावर इतक्या प्रकारे नियंत्रण ठेविल की तो “मनुष्यांशी जणू ते त्याच्या राज्याचे प्रजाजनच आहेत अशा रीतीने व्यवहार करील, आणि त्यांना आपल्या इच्छेनुसार हाताळील, राज्य करील आणि नियंत्रित करील.” राज्य करण्यासाठी धार्मिक सिंहासन असावे म्हणून त्याने कॅथोलिक चर्च निर्माण केली, आणि राज्य करण्यासाठी राजकीय सिंहासन असावे म्हणून त्याने संयुक्त राष्ट्रसंघ निर्माण केला.

“मूर्तिपूजकते आणि ख्रिस्ती धर्म यांच्यामधील या तडजोडीमुळे भविष्यवाणीत पूर्वकथन केलेल्या, देवाचा विरोध करणाऱ्या आणि स्वतःस देवापेक्षा उंचावून धरणाऱ्या ‘पापाच्या मनुष्याचा’ विकास झाला. खोऱ्या धर्माची ती विशाल व्यवस्था ही सैतानाच्या सामर्थ्याची एक उत्कृष्ट कलाकृती आहे—पृथ्वीवर आपल्या इच्छेनुसार राज्य करण्यासाठी स्वतःला सिंहासनावर बसविण्याच्या त्याच्या प्रयत्नांचे एक स्मारक.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्स, 50.

फातिमाचा चमत्कार, आणि त्याची सैतानी भविष्यवाणी, ही अशी गोष्ट आहे जी सैतानाने अशी एक भविष्यसूचक पार्श्वभूमी तयार करण्यासाठी वापरली आहे की, ज्यामुळे तो प्रगट होऊन ख्रिस्ताचे सोंग धारण करील तेव्हा कॅथोलिक

धर्म झटपट आपली चर्च त्याच्या नियंत्रणाखाली समर्पित करील. ख्रिस्ताचे त्याने केलेले सोंग धारण करणे लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्यापासून सुरू होते, ज्याचे प्रतिनिधित्व दानियेल अध्याय अकरा मधील सोळावा, बावीसावा, एकतीसावा आणि एकेचाळीसावा वचनांमध्ये केलेले आहे.

“देवाच्या नियमाचे उल्लंघन करून पापसत्तेच्या संस्थेला अंमलात आणणाऱ्या हुकुमामुळे, आपले राष्ट्र स्वतःला पूर्णपणे धार्मिकतेपासून विलग करील. जेव्हा प्रॉटेस्टंटवाद रोमन सत्तेचा हात धरण्यासाठी दरीपलीकडे आपला हात पुढे करील, जेव्हा तो अध्यात्मवादाशी हस्तांदोलन करण्यासाठी अथांग खाईवरून हात पोहोचवील, जेव्हा या त्रिविध संघटनेच्या प्रभावाखाली आपला देश प्रॉटेस्टंट व प्रजासत्ताक शासन म्हणून आपल्या संविधानाच्या प्रत्येक तत्त्वाचा त्याग करील, आणि पोपसत्ताक असत्ये व भ्रम यांच्या प्रसारासाठी तरतूद करील, तेव्हा आपण जाणू शकतो की सैतानाच्या अद्भुत कार्यप्रवृत्तीची वेळ आली आहे आणि अंत जवळ आला आहे.” Testimonies, volume 5, 451.

संयुक्त राज्यांतील रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, “सैतानाच्या अद्भुत कार्याचा काळ आला आहे.” प्रकटीकरण अध्याय तेरावा, वचन अकरा मध्ये, संयुक्त राज्ये अजगराप्रमाणे “बोलते,” आणि नंतर वचन तेरा मध्ये—जे केवळ संयुक्त राज्ये रविवारचा कायदा मंजूर करून “बोलते” तेव्हा काय घडते हे ओळखून देते—सैतान स्वर्गातून अग्नी खाली आणीत असल्याप्रमाणे प्रकट होतो.

“पवित्र समर्पणाने उजळलेले व तेजस्वी झालेले मुख असलेले देवाचे सेवक, स्वर्गातून आलेला संदेश जाहीर करण्यासाठी ठिकाणाहून ठिकाणी त्वरेने जातील. पृथ्वीभर, हजारो आवाजांद्वारे, इशारा दिला जाईल. चमत्कार घडविले जातील, आजारी लोक बरे केले जातील, आणि चिन्हे व अद्भुते विश्वास ठेवणाऱ्यांच्या पाठोपाठ चालतील. सैतानही खोट्या अद्भुतांद्वारे कार्य करतो, इतकेच नव्हे तर मनुष्यांच्या दृष्टीसमोर स्वर्गातून अग्नीही खाली आणतो. प्रकटीकरण 13:13. अशा प्रकारे पृथ्वीवरील रहिवाशांना आपली भूमिका ठामपणे घ्यावी लागेल.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्स, 611, 612.

फातिमातील संदेशांची पुष्टी एका चमत्काराद्वारे झाली; त्या घटनेला उपस्थित राहिलेल्या नास्तिक सरकारसमर्थक वृत्तपत्रांनीही त्याची साक्ष दिली, जे तथाकथित कुमारी मरिया मे महिन्यापासून १३ ऑक्टोबर १९१७ रोजी झालेल्या चमत्कारापर्यंत प्रत्येक महिन्याच्या तेराव्या दिवशी त्या तीन मुलांना भेट देत होती, या दाव्यांचे खंडन करण्यासाठी त्या प्रसंगी उपस्थित होते. चमत्काराच्या वेळी फातिमामध्ये उपस्थित असलेल्या प्रत्येक नास्तिक वृत्तसंस्थेने त्या घटनेची पुष्टी केली. तो एक खरा चमत्कार होता (सैतानाचा).

मलाकी मार्टिन यांनी आपल्या पुस्तकात निदर्शनास आणून दिल्याप्रमाणे, पोप जॉन पॉल यांना फातिमेच्या मरियेवरील त्यांच्या भक्तीने मार्गदर्शन केले. फातिमेची गुप्त भविष्यवाणी, जी इ.स. 2000 पर्यंत प्रकट करण्यात आली नव्हती, ती अर्थातच सैतानी भविष्यवाणी होती; परंतु शेवटच्या दिवसांत येशू प्रारंभीच्या दिवसांची पुनरावृत्ती करतो. बायबलमधील सर्वात प्राचीन पुस्तक, मोशेने लिहिलेले पहिले पुस्तक म्हणजे अय्यूबाचे पुस्तक होय, आणि ते असे दर्शविते की अय्यूब, जो एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतिनिधित्व करतो—कारण सर्व भविष्यवाण्या शेवटच्या दिवसांत सर्वात परिपूर्ण रीतीने पूर्ण होतात. अय्यूबाच्या कथेमध्ये, अय्यूबाची परीक्षा घेण्याच्या उद्देशाने, सैतानाला अय्यूबावर मृत्यू आणि विनाश आणण्याची परवानगी देण्यात आली आहे. शेवटच्या दिवसांत सैतानाला जी चमत्कारे करण्याची परवानगी दिली जाते, ती खऱ्या अर्थाने चमत्कारे आहेत. ती सैतानी चमत्कारे आहेत, परंतु देवाने सैतानाला त्याचे सर्वोच्च कृत्य साध्य करू दिले आहे, त्याच उद्देशाने ज्यासाठी त्याने सैतानाला अय्यूबाची परीक्षा घेऊ दिली.

“माध्यमाच्या बाजूने असलेल्या फसवणुकीस आणि हातचलाखीला आध्यात्मिक प्रकटनांचे संपूर्ण श्रेय देऊन त्यांचे स्पष्टीकरण करण्याचा अनेकजण प्रयत्न करतात. परंतु हे खरे आहे की फसवण्याचे परिणाम अनेकदा अस्सल प्रकटनांच्या रूपाने खपविले गेले आहेत, तरीही अलौकिक सामर्थ्याची ठळक प्रात्यक्षिकेही झाली आहेत. ज्या गूढ ठोक्यांपासून आधुनिक आत्मवादाची सुरुवात झाली, ते मानवी हातचलाखीचे किंवा कपटयुक्तीचे फल नव्हते, तर ते दुष्ट देवदूतांचे थेट कार्य होते; आणि अशा प्रकारे त्यांनी जीवाचा नाश करणाऱ्या

सर्वात यशस्वी भ्रमांपैकी एकाचा प्रवेश घडवून आणला. आत्मवाद हा केवळ मानवी बनवाबनवी आहे, या विश्वासामुळे अनेकजण सापळ्यात अडकतील; आणि जेव्हा त्यांना अशा प्रकटनांसमोर उभे केले जाईल की ज्यांना ते अलौकिक मानल्याशिवाय राहू शकणार नाहीत, तेव्हा ते फसविले जातील, आणि त्यांना देवाची महान शक्ती म्हणून स्वीकारण्यास प्रवृत्त केले जाईल.”

“हे लोक सैतान व त्याच्या प्रतिनिधींनी केलेल्या अद्भुत कृत्यांविषयी शास्त्रांचे साक्ष्य दुर्लक्षित करतात. सैतानी सहाय्यामुळेच फिरऔनाच्या जादूगारांना देवाच्या कार्याची नक्कल करता आली. पौल साक्ष देतो की ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनापूर्वी सैतानी सामर्थ्याच्या अशाच प्रकटीकरणांचा उदय होईल. प्रभूचे आगमन ‘सैतानाच्या कार्यानुसार सर्व प्रकारच्या सामर्थ्याने, चिन्हांनी व कपटी अद्भुत गोष्टींनी, आणि अधर्माच्या सर्व प्रकारच्या फसवणुकीने’ यापूर्वी होणार आहे. 2 Thessalonians 2:9,10. आणि प्रेषित योहान, शेवटच्या दिवसांत प्रकट होणाऱ्या चमत्कार-करणाऱ्या सामर्थ्याचे वर्णन करताना, असे घोषित करतो: ‘तो मोठी अद्भुत कृत्ये करतो, इतके की मनुष्यांच्या दृष्टीसमोर तो आकाशातून पृथ्वीवर अग्नी उतरवतो; आणि ज्या चमत्कारांचे सामर्थ्य त्याला करण्यासाठी देण्यात आले होते, त्यांच्या द्वारे तो पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना फसवितो.’ Revelation 13:13, 14. येथे केवळ भासमय फसवणुकांची भविष्यवाणी केलेली नाही. मनुष्य सैतानाच्या प्रतिनिधींना जे चमत्कार करण्याचे सामर्थ्य आहे त्यांमुळे फसविले जातात, जे ते करण्याचे केवळ ढोंग करतात त्यांमुळे नव्हे.” The Great Controversy, 553.

मलाखी मार्टिन यांच्या पुस्तकातील फातिमाचे संदेश हे अखेरच्या दिवसांत कॅथोलिक धर्माची भविष्यसूचक रचना म्हणून दर्शविले गेले आहेत; चर्चमधील अंतर्गत संघर्षांच्या संदर्भात, ज्याचे चित्रण चांगला पोप विरुद्ध वॉईट पोप, किंवा परंपरावादी पोप विरुद्ध उदारमतवादी पोप, अशा कोणत्याही स्वरूपात केले जाऊ शकते. परंपरावादी पोप, आणि चमत्काराविषयी मार्टिन यांच्या वाचनानुसार चांगला पोप, आपली समज पहिल्या व्हॅटिकन परिषदेवर आधारलेली ठेवतो; ही परिषद Vatican I या नावानेही ओळखली जाते, जी ८ डिसेंबर १८६९ ते २० जुलै १८७० या काळात भरविण्यात आली होती, पोप पायस नववे यांनी बोलाविली होती, आणि ज्यामध्ये मुख्यत्वे पोपच्या अचूकतावादाच्या धर्मसिद्धांताची व्याख्या करणे तसेच त्या काळी कॅथोलिक चर्चपुढे उभे असलेल्या विविध धर्मशास्त्रीय व सिद्धान्तविषयक प्रश्नांना संबोधित करणे यांवर भर देण्यात आला होता. दुसरी व्हॅटिकन परिषद, जी सामान्यतः Vatican II म्हणून ओळखली जाते, खूप नंतर, ११ ऑक्टोबर १९६२ ते ८ डिसेंबर १९६५ या काळात भरविण्यात आली. ती पोप जॉन तेविसावे यांनी बोलाविली होती आणि जॉन तेविसावे यांच्या निधनानंतर पोप पॉल सहावे यांनी पुढे चालू ठेवली होती.

मार्टिनने जसे व्यक्त केले आहे तसे, कॅथोलिकधर्माचे शेवटचे दिवस हे Vatican I मध्ये मांडण्यात आलेल्या रोमच्या चर्चच्या अचूकताभ्रमरहित अधिकार व सर्वोच्चत्व आणि Francis या woke-pope कडून सध्या प्रदर्शित होत असलेल्या उदारमतवाद, तसेच Vatican II च्या दस्तऐवजांत प्रतिनिधित्व केलेल्या त्या उदारमतवाद, यांच्यामधील संघर्ष ओळखतात. मार्टिन असे सुचवितो की चर्चवर नियंत्रण ठेवण्याच्या या दोन दृष्टिकोनांच्या संघर्षांच्या दरम्यान तिसरे महायुद्ध भडकते, आणि येशू परत येतो, पृथ्वीवर उतरतो, चांगल्या पोपावर आपला आशीर्वाद ठेवतो आणि कॅथोलिक चर्चच्या सिंहासनावर आरूढ होतो.

दानियेल अकराव्या अध्यायातील तेराव्या ते पंधराव्या वचनांत, सोळाव्या वचनातील रविवारच्या कायद्याच्या अगोदर तात्काळ येणारा इतिहास, प्रतिनिधी युद्धांच्या तिसऱ्या आणि अंतिम लढाईचे वर्णन करतो. ही ती लढाई आहे जी अकरावे व बारावे वचनांतील पुतिनच्या विजयाच्या नंतर येते; परंतु त्या तीन वचनांच्या मध्यभागी, चौदावे वचन कॅथोलिक धर्म शेवटच्या दिवसांच्या इतिहासात कधी प्रवेश करतो हे ओळखून दाखवते.

यशयाच्या मते, बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहाव्या राज्याच्या प्रतीकात्मक सत्तर वर्षांच्या राज्यकाळात रोमची वेश्या विस्मृतीत जाते. इ.स. ५३८ मध्ये पोपसत्ता प्रथम पृथ्वीवर सिंहासनारूढ झाली, तेव्हा तिच्या सिंहासनारूढ होण्यापूर्वीचा मार्गचिन्ह इ.स. ५३३ मधील जस्टिनियनचा फर्मान होता.

जस्टिनियनच्या फतव्याभोवतीचा इतिहास हे दर्शवितो की, राज्यात खळबळ माजविणाऱ्या धार्मिक वादाचा शेवट करून आपल्या राज्यावरील नियंत्रण एकवटण्याचा जस्टिनियनने प्रयत्न केला. तो वाद असा होता की, पूर्वेकडील कॉन्स्टँटिनोपल येथील चर्च, की पश्चिमेकडील रोम येथील चर्च, तथाकथित ख्रिस्ती चर्चचे प्रमुख आहे. तेराव्या वचनात, संयुक्त संस्थानांचा शेवटचा अध्यक्ष अशा एका वादासमोर उभा राहिल की ज्यामुळे त्याला जस्टिनियनच्या इतिहासाशी समांतर वर्तन करावे लागेल, आणि आपली सत्ता एकवटण्यासाठी आवश्यक राजकीय पाठबळ प्रस्थापित करण्यासाठी, कॅथलिक चर्च हे चर्चांचे प्रमुख असून पाखंडींचे सुधारक आहे, अशी घोषणा करावी लागेल.

आपण फातिमाच्या सैतानी भविष्यवाण्यांवर कोणताही विश्वास ठेवू नये; परंतु देवाच्या वचनात जे प्रकट केले आहे ते पाहणे आपल्यासाठी आवश्यक आहे. विसाव्या शतकाच्या प्रारंभी पृथ्वीच्या पशुची दोन्ही शिंगे त्यांच्या तिसऱ्या पिढीत प्रवेशली, जी तडजोडीची पिढी आहे. रिपब्लिकन शिंगाने आपली आर्थिक व्यवस्था जगातील बँकरांच्या स्वाधीन केली; ज्यांची उत्पत्ती रेड शिल्डच्या घराण्यापर्यंत, म्हणजे रॉथशिल्ड्सपर्यंत, आणि त्यांचा इल्युमिनाटी, फ्रीमेसनरी, गुप्त संस्था आणि जेसुइट संघटना यांच्याशी असलेल्या गूढ संबंधांपर्यंत मागोवा घेता येतो. सिस्टर व्हाइट या घटकांविषयी थेट इशारा देतात. त्याच कालावधीत, प्रॉटेस्टंट शिंग म्हणून लाओदिकीया अॅडव्हेंटिझमने आपली शैक्षणिक व धार्मिक संस्थाने जगाच्या शासनाधीन केली.

त्याच अगदी त्या कालखंडात, आधुनिक दक्षिणेचा राजा रशियन क्रांतीपासून आपल्या इतिहासाची सुरुवात करतो, आणि आधुनिक उत्तरेचा राजा फातिमाच्या चमत्कारापासून आपल्या इतिहासाची सुरुवात करतो. मलाकी मार्टिन यांनी आपल्या पुस्तकात ज्या प्रकारे ठळकपणे अधोरेखित केले आहे, त्यानुसार, चांगला आणि वाईट पोप यांच्यातील अंतर्गत संघर्षांपलीकडे, फातिमाचे संदेश सर्वसाधारणपणे कॅथलिक धर्म आणि नास्तिकता यांच्यातील संघर्ष ओळखून देत होते; परंतु अधिक विशिष्टपणे, रशियाच्या नास्तिकतेविरुद्धचा संघर्ष दर्शवत होते. 1917 मध्ये पोपने ज्यावर कृती करावी असे जे गुपित होते, त्यात ही (सैतानी) प्रतिज्ञा अंतर्भूत होती की, जर पोपने एक कॉन्क्लेव्ह बोलावून रशियाला कुमारिका मरियेला समर्पित केले, तर दुसरे महायुद्ध होणार नाही. तसेच त्यात हेही सूचित केले होते की, जर पोपने नकार दिला, तर रशिया आपले तत्त्वज्ञान दूरवर आणि व्यापक रीतीने पसरवेल आणि त्यानंतर आणखी एक महायुद्ध होईल.

दुसऱ्या महायुद्धात रशियाच्या कम्युनिझमविरुद्ध कॅथोलिक धर्माचे युद्ध समाविष्ट होते. त्या युद्धातील कॅथोलिक धर्माची प्रतिनिधी सेना नाझी जर्मनी होती. पोपसत्ता नेहमीच प्रतिनिधी सैन्यांचा उपयोग करते. १९३३ मध्ये, कार्डिनल पाचेली यांच्या कार्याद्वारे कॅथोलिक चर्चने अडॉल्फ हिटलर यांच्याशी एक करार (कॉन्कॉर्डेट) केला, ज्यामुळे हिटलरला जर्मनीवर नियंत्रण मिळविण्याची परवानगी मिळाली; आणि हिटलरच्या स्वतःच्या साक्षीनुसार, तो करार (कॉन्कॉर्डेट) हाच तो घटक होता ज्यामुळे हिटलरला यहुदी प्रश्न सोडविता आला. दुसऱ्या महायुद्धात नास्तिक रशियाविरुद्ध नाझी हे पोपसत्तेचे प्रतिनिधी होते, आणि प्रतिनिधी युद्धांच्या दुसऱ्या लढाईत, जी आता युकेनमध्ये पूर्ण केली जात आहे, ती दुसऱ्या एका नाझी प्रतिनिधी सेनेद्वारे चालविली जात आहे.

हा अभ्यास आपण पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“आत्म्याचे अमरत्व आणि रविवाराचा पवित्रपणा या दोन महान भ्रमांद्वारे, सैतान लोकांना आपल्या फसवणुकीच्या अधीन आणिल. यांपैकी पहिले अध्यात्मवादाचा पाया घालते, तर दुसरे रोमबरोबर सहानुभूतीचे बंध निर्माण करते. संयुक्त संस्थानांतील प्रॉटेस्टंट लोक अध्यात्मवादाचा हात धरण्यासाठी त्या दरीपलीकडे आपले हात पुढे करण्यामध्ये अग्रस्थानी असतील; ते रोमन सत्तेशी हस्तांदोलन करण्यासाठी त्या अथांग गर्तेच्या पलीकडे पोहोचतील; आणि या त्रिविध संघाच्या प्रभावाखाली, हा देश अंतःकरणाच्या हक्कांना तुडविण्यात रोमच्या पावलांवर पाऊल ठेवील.”

“जसजसे अध्यात्मवाद आजच्या नामधारी ख्रिस्ती धर्माचे अधिक निकटपणे अनुकरण करतो, तसतशी फसविण्याची आणि जाळ्यात ओढण्याची त्याची शक्ती अधिक वाढते. सैतान स्वतः आधुनिक व्यवस्थेनुसार धर्मातरित झाल्यासारखा भासेल. तो प्रकाशाच्या दूताच्या स्वरूपात प्रकट होईल. अध्यात्मवादाच्या माध्यमातून

चमत्कार केले जातील, आजारी लोक बरे केले जातील, आणि अनेक निर्विवाद अद्भुत गोष्टी घडविल्या जातील. आणि जसे ते आत्मे बायबलवरील विश्वासाची कबुली देतील, आणि मंडळीच्या संस्थांबद्दल आदर प्रकट करतील, तसे त्यांचे कार्य दैवी शक्तीच्या प्रकटीकरण म्हणून स्वीकारले जाईल.”

“ख्रिस्ती असल्याचा दावा करणारे आणि अधार्मिक यांच्यामधील भेदरेषा आता जवळजवळ ओळखता न येण्यासारखी झाली आहे. मंडळीतील सभासद जग ज्यावर प्रेम करते त्याच्यावर प्रेम करतात आणि त्यांच्याशी एकरूप होण्यास सिद्ध आहेत; आणि सैतान त्यांना एका देहात एकत्र आणण्याचा, आणि अशा प्रकारे सर्वांना आत्मवादीपणाच्या रांगांत ओढून आपल्या कार्याला बळकटी देण्याचा निश्चय करतो. खऱ्या मंडळीचे निश्चित चिन्ह म्हणून चमत्कारांचा अभिमान बाळगणारे पापीस्ट, हे अद्भुत कार्य करणाऱ्या सामर्थ्याने सहज फसविले जातील; आणि सत्याची ढाल फेकून दिलेले प्रोटेस्टंटही भ्रमित होतील. पापीस्ट, प्रोटेस्टंट आणि ऐहिक लोक हे सर्वजण सामर्थ्याविना केवळ देवभक्तीचे रूप स्वीकारतील, आणि या ऐक्यात ते जगाच्या परिवर्तनासाठी व दीर्घकाळ अपेक्षित सहस्राब्दीच्या आगमनासाठी एक महान चळवळ पाहतील.”

“अध्यात्मवादाच्या माध्यमातून, सैतान मानवजातीचा हितचिंतक असल्याप्रमाणे प्रकट होतो, लोकांच्या रोगांचे आरोग्य करीत, आणि धार्मिक विश्वासाची एक नवी व अधिक उन्नत पद्धती सादर करीत असल्याचा दावा करतो; परंतु त्याच वेळी तो संहारक म्हणून कार्य करीत असतो. त्याच्या प्रलोभनांमुळे असंख्य लोक विनाशाकडे नेतले जात आहेत. असंयम बुद्धीला पदच्युत करतो; कामुक भोग, कलह, आणि रक्तपात त्यानंतर येतात. सैतानाला युद्धात आनंद वाटतो, कारण ते आत्म्याच्या अत्यंत निकृष्ट वासनांना भडकवते आणि मग त्याच्या बळींना दुष्टाचार व रक्ताने माखलेल्या अवस्थेत अनंतकाळात लोटून देते. राष्ट्रांना एकमेकांविरुद्ध युद्धास प्रवृत्त करणे हेच त्याचे उद्दिष्ट आहे, कारण अशा प्रकारे तो लोकांच्या मनांना देवाच्या दिवशी उभे राहण्यासाठी आवश्यक असलेल्या तयारीच्या कार्यापासून वळवू शकतो.”

“सैतानही आपल्या अप्रस्तुत आत्म्यांच्या पीकाची कापणी करण्यासाठी तत्त्वांद्वारे कार्य करतो. त्याने निसर्गाच्या प्रयोगशाळांची रहस्ये अभ्यासली आहेत, आणि देव जितकी परवानगी देतो तितक्या प्रमाणात तत्त्वांवर नियंत्रण ठेवण्यासाठी तो आपली सर्व शक्ती वापरतो. त्याला अय्यूबाला पीडा देण्याची मुभा दिली गेली तेव्हा, किती त्वरेने कळप व गुराढोरं, सेवक, घरे, मुले—हे सर्व नाहीसे झाले; एक संकट दुसऱ्याच्या पाठीपाठ, जणू एका क्षणात आले. देवच आपल्या सृष्टीचे संरक्षण करतो आणि संहारकाच्या सामर्थ्यापासून त्यांना कुंपण घालून सुरक्षित ठेवतो. परंतु ख्रिस्ती जगाने यहोवाच्या नियमाविषयी तुच्छता दाखविली आहे; आणि प्रभु नेमके तेच करील जे त्याने जाहीर केले आहे की तो करील—तो पृथ्वीवरून आपले आशीर्वाद काढून घेईल आणि जे त्याच्या नियमाविरुद्ध बंड करीत आहेत आणि त्याच्या शिकवणीच्या विरोधात जाऊन इतरांनाही तसेच करण्यास भाग पाडीत आहेत, त्यांच्यापासून आपली संरक्षणात्मक काळजी दूर करील. ज्यांचे देव विशेष रीतीने रक्षण करीत नाही, अशा सर्वांवर सैतानाचा ताबा असतो. तो काहींवर कृपा करील व त्यांना समृद्ध करील, जेणेकरून स्वतःच्या डावपेचांना पुढे नेता येईल; आणि इतरांवर तो संकट आणील व लोकांना असे मानण्यास प्रवृत्त करील की देवच त्यांना पीडा देत आहे.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्स, 588, 589.